

Hope College

Hope College Digital Commons

Van Raalte Papers: 1840-1849

Van Raalte Papers

1-1-1847

Essay Entitled "Evangelische Kerkenin Noord-America" in De Reformatie

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1840s

The original documents are held in The Joint Archives of Holland. This digitized material is intended for personal research/study only. The original documents may not be reproduced for commercial use in any form or by any means, electronic or mechanical, without permission in writing from [The Joint Archives of Holland](#).

Recommended Citation

"Essay Entitled "Evangelische Kerkenin Noord-America" in De Reformatie" (1847). *Van Raalte Papers: 1840-1849*. 131.

https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1840s/131

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1840-1849 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

1847

A description of the Dutch Reformed Church in America is found in the essay, entitled, "Evangelische Kerken in Noord-America," which was published in *De Reformatie*, Tijdschrift ter Bevordering van Gods Koninkrijk in Nederland, 3de Serie, IIIde Deel, Amsterdam: Hoogkamer & Compe, 184, pp. 207-211. This brief historical summary of the Dutch Reformed Church in America is very positive. The author is not given.

In Dutch.; translation by Dr. Henry ten Hoor, 2000.

Original in the Joint Archives of Holland, Hope College.

DE
REFORMATIE.

T I J D S C H R I F T

TER

**BEVORDERING VAN GODS KONINGRIJK
IN NEDERLAND.**

*Want hier toe arbeiden wy oock, ende worden
gesmadight, om dat wy gehoopt hebben op
den levenden Godt, die een behouder is aller
menschen, [maer] allermeeest der geloovige.*

1 Tim. IV: 10.

3de Serie. III^{de} Deel.

TE AMSTERDAM, BIJ
HOOGKAMER & COMP^e.

1847.

De Reformatie 1847

P. 207

EVANGELISCHE KERKEN

IN

NOORD-AMERIKA.

HOLLANDSCHE GEREFORMEERDE KERK.

Het is eene bekende zaak dat de Hollanders voorheen aanspraak maakten op het geheele Amerikaansche grondgebied, hetwelk thans bestaat uit de Staten New-York, New-Jersey, Delaware en Pensylvanië; dat zij in 1614 een handels-etablisement oprigttten ter plaatse waar tegenwoordig de stad New-York bloeit, en waar zich eenige Hollandsche familiën in 1624 kwamen vestigen; dat men hun vervolgens voor eersten predikant den Eerw. EVERHARD BOGAARD zond. Deze voortreffelijke man verliet de Colonie in 1647 om naar Holland terug te keeren, en men geloofte dat hij op zee met hetzelfde schip vergaan is als de Gouverneur KIEFT. Hij had tot opvolgers JAN EN SAMUEL MEGAPOLENSIS, van welke de laatste een der commissarissen was, die de Generaal STUYVESANT belastte om met de Engelschen te onderhandelen over de voorwaarden van het verdrag, waarbij de Hollandsche Colonie in 1664 aan hen werd overgeleverd.

Daar zij door de West-Indische Compagnie van Amsterdam was opgericht, zoo wendden de Colonisten zich tot deze om predikanten te bekomen; en de Compagnie

VAN CHRISTUS EN DERZELVER OPENBARING.

nbekend is, het zal zijn, wanneer de Heere
 id wederkomen zal, om alle Zijne vijanden
 eene voethank Zijner voeten. Daarom zien
 Voord in betrekking tot christus levendig
 meenten verwachtende en haastende tot den
 onst des Zoons Gods. Daarom roept de
 en Geest: Kom! Heere JESUS! En wij ken
 ij gevoegde opwekking: die het hoort, zegge
 j weten het Goddelijke antwoord: Ziet: Ik
 ik. Ja kom Heere JESUS! Amen.

op hare beurt vervoegde zich tot de Classe, opdat deze diegenen verkoos en bevestigde, die haar geschikt voorkwamen om te zenden. Van daar kwam het dat de Classe van Amsterdam en de Synode van Nieuw-Holland zich, door de stilzwijgende toestemming van het overige der Kerk, uitsluitend belast vonden met de geestelijke verzorging der Coloniën (*); en in de uitoefening van dit gezag waren zij zoo naijverig, dat de overzeesche gemeenten inderdaad niets in hare eigene zaken te zeggen hadden. Men begrijpt hoeveel rustverstoringen deze orde van zaken moest te weeg brengen.

In hoe verre de West-Indische Compagnie de gemeenten der Colonie te hulp kwam, dit is eene zaak waaromtrent men geene zekere bescheiden heeft; maar men kan het niet betwijfelen dat zij dezelve in zekere mate ondersteund hebbe. Het schijnt echter niet dat de Colonisten zeer vroeg kerkgebouwen gehad hebben; want in 1641 deed DE VRIES den Gouverneur KIEFT opmerken hoe schandelijk het was, dat een Engelschman, te Nieuw-Amsterdam (New-York) komende, zien kon dat er voor eene kerk slechts eene schuur gevonden werd. En echter is het zeker dat men toen de gemeenten der Colonie beschouwde als een deel uitmakende van de Nationale Kerk van Holland.

Zelfs nadat de Engelschen dit grondgebied in bezit genomen hadden, en de Gouverneur FLETCHER er de Episcopale Kerk had ingevoerd, bleven de Hollandsche Gereformeerden ten aanzien van hetgeen de uitoefening hunner godsdienst betrof, aan de vaderlandsche moederkerk, of liever aan de classe van Amsterdam vasthouden. Zij ondervonden wel levendig welke bezwaren het voor hen

(*) Ook nog in onze dagen is het de classe van Amsterdam, welke het opzigt heeft over de coloniale gemeenten, welke aan Holland toebehooren.

opleverde, dat zij geen kerkelijk gezag boven de kerkeraden hadden; zij verdroegen echter dit kwaad tot in 1738, toen een zeker aantal predikanten voorstelde om onder zich eene *vergadering (coetus)* te vormen. Het was hier de vraag niet om haar het regt te geven ter aanstelling van dienaren des Woords, noch dat van uitspraak te doen in de verschillen, welke zouden kunnen ontstaan, en echter kon de classe van Amsterdam er niet toe overgaan, om hen in hun voornemen te bevestigen, dan in het jaar 1746 of 1747. Deze eerste stap gedaan zijnde, erkenden zij daarvan weldra de ongenoegzaamheid. Het gaf te groote kosten en te veel vertraging om in Holland te moeten gaan studeren, of van daar de predikanten te moeten wachten, welke de Colonie noodig had. Wijders stemden de keuzen der classe zeer zelden overeen met hetgeen men begeerde. Daarom besloot de Vergadering in 1754 zich als regelmatige classe te constitueren, met toestemming van de gemeenten, welke allen daarover geraadpleegd werden. Dit ontwerp ontmoette hevigen tegenstand, vooral door den invloed van de uit Holland gekomene predikanten. Gedurende al dien tijd van verdeeldheid en verwarring, maakte de godsvrucht weinig vordering, en verscheidene aanzienlijke familiën verlieten de Hollandsche Kerk en gingen over tot de Episcopale Kerk.

De zwarigheden werden eindelijk geslecht door de voorzigtige bemiddeling van den toen nog jongen Eerw. leeraar JOHN H. LIVINGSTON. Hij was in 1766 naar Holland gegaan, om zijne studiën te voltooijen; en op zijne voorstellingen stelden de Classe en de Synode een ontwerp van organisatie op, hetwelk door LIVINGSTON bij zijne terugkomst in 1770 aan eene talrijke Vergadering van predikanten en leeken, door de gemeenten afgevaardigd,

werd voorgelegd. Dezelve kwam in October 1771 te New-York zamen, en na eene langdurige woordwisseling, werd het ontwerp met algemeene stemmen aangenomen. Daarbij werd de Kerk in vijf Classen verdeeld, drie in de provincie New-Jersey en twee in die van New-York; twee predikanten en twee ouderlingen, afgevaardigd uit elke classe, maakten de Algemeene Synode uit, welke eenmaal 's jaars moest te zamenkomen.

Ondanks deze aanmerkelijke verbetering in den toestand der Hollandsche Gereformeerde Kerk, maakte zij niet al de vorderingen, welke men had kunnen verwachten, en zulks omdat men er halsstarrig op staan bleef om de godsdienst uit te oefenen in eene taal, welke meer en meer in onbruik geraakte. Het was eerst omtrent het jaar 1804 dat men ophield geheel en al in het Hollandsch te prediken.

Vervolgens deed zich de revolutieoorlog aan deze Kerk even als aan de andere gevoelen; te New-York vooral was dezelve haar uiterst bezwarend. Van 1776 tot 1783, dat is, gedurende dat de Engelsche magt deze stad bezet hield, was een harer kerkgebouwen in een hospitaal en een ander in eene manegie veranderd. Doch de vrede bragt ook voor haar betere dagen mede. In 1784 had zij slechts 22 gemeenten en 30 predikanten; in 1844 telde zij:

267 Gemeenten; dit was in 1842,	253.
259 Predikanten » » » »	234.
29,322 Avondmaalg. » » » »	26,000.

in 21,569 huisgezinnen, welke zij onder haar opzigt heeft. Sedert het jaar 1770 hebben de Hollandsche Gereformeerden een collegie gesticht te New-Brunswick, New-Jersey. Na vele wisselingen, gaat het nu met eenen vasten tred voort; dit is het collegie gezegd van RUTGER. Men heeft er een theologisch seminarie aan toegevoegd, voor-

zien van drie goede professoren, voor dertig à veertig studenten.

Deze Kerk neemt een levendig aandeel aan de Zondagscholen, aan de Binnenlandsche Zendingen, aan de studie der jonge lieden voor de heilige bediening. Zij heeft eene Zendelingsmaatschappij; hulp van den Amerikaanschen Raad. Zes of acht zendelingen met hunne vrouwen zijn van harentwege werkzaam in twee of drie standplaatsen op het eiland Borneo.

Zij heeft tegenwoordig onder hare Algemeene Synode twee bijzondere Synoden en negentien classen. Hare leerstellige formulieren zijn die van de Gereformeerde Kerk van Holland; de Geloofsbelijdenis, de Heidelbergsche Catechismus, de leerregelen van de Synode van Dordrecht; hieruit is duidelijk genoeg dat zij zuiver Calvinistisch is. Zij had door alle tijden het geluk eenige bekwame, geleerde en godvruchtige mannen te bezitten: eertijds den Eerw. THEOD. J. FRELINGHUIJZEN, de doctoren LAIDLIE en WESTERLO, zonder van verscheidene anderen te spreken. In onze dagen worden een aantal harer predikanten geteld onder onze beste Godgeleerden, en hunne gemeenten hebben het schouwtooneel geleverd van heerlijke godsdienstige opwekkingen.

De Hollandsche Gereformeerden bezitten een stichtelijk tijdschrift, dat een der best bestuurde en der leerzaamste is dat wij hebben. Dit is de *Christian intelligencer*, of Christelijke kondschapper, welke eenmaal 's weeks te New-York uitkomt.

KLEINE GEREFORMEERDE KERKEN.

Wij hebben vooreerst de genaamde Vereenigde Kerk, vervolgens de Vereenigde Gereformeerde Kerk; eindelijk de Gereformeerde Presbyteriaansche Kerk; drie gemeen-

schappen, welke somtijds ook aangeduid worden onder den naam van Kerken van de secession van Schotland (*). Getrouw aan haren oorsprong, zijn zij doorgaans alleen zamengesteld uit Schotten en Ieren. De eerste en derde waren oorspronkelijk losse takken van de Kerken van Schotland, welke hare banden met den Staat verbrooken hadden; en de tweede is geboren uit de vruchteloze pogingen, welke men heeft aangewend om de beide andere te vereenigen. Ziehier in weinige woorden hare geheele geschiedenis.

In het jaar 1773 verlieten de Eerw. Heeren EBENEZER ERSKINE, ALEX. MONCRIEFF, WILLIAM WILSON en JAMES FISHER de Nationale Kerk van Schotland, waarin zij hunne bediening uitoefenden. De beweegreden van hun weggaan of *secession* was geenszins dat zij niet instemden met de leer of met de tucht hunner Kerk, maar zij wilden protesteren tegen instellingen, waardoor beiden in de waagschaal gesteld werden. Nadat zich nog eenige predikanten bij hen gevoegd hadden, vormden zij een presbyterie onder den naam van Vereenigd Presbyterie, en weldra werd hunne vereeniging eene der belangrijkste provinciën van CHRISTUS koningrijk in Schotland.

Zeventien jaar na de acte van *secession*, waarvan ik zoo even gesproken heb, wendden zich Schotsché colonisten, die zich in Pensylvanië gevestigd hadden, tot de Vereenigde Synode, om van haar leeraars te verkrijgen, die hun het brood des levens zouden komen toedienen. Men zond

(*) De *Secessors* van Schotland, of Christenen van de *Secession*, onderscheiden zich door dezen titel van de eigenlijk gezegde *Dissenters* of Afscheidenen. Hetgeen hunne Kerk deed ontstaan, was inderdaad eer een *heengaan* dan eene *afscheiding*. Zij behielden de leer, de dienst en de tucht der Nationale Kerk, zonder de vereeniging met den Staat. Kortom, zij deden eene eeuw geleden juist hetzelfde, wat de vrije Schotsche Kerk onder de algemeene toejuicing der Christenen nu gedaan heeft.

hun dus in 1753 en 1754 twee predikanten, de Heeren GELLATLY en ARNOT, met de magt om andere gemeenten te vormen, Predikanten te bevestigen en een Presbyterie zamen te stellen. De werkzaamheden dezer waardige broeders werden met een' goeden uitslag bekroond; zij bragten weldra verscheidene gemeenten tot stand en vormden een Presbyterie in het oostelijk gedeelte van Pensylvanië. En daar er nog eenige collegaas van Schotland tot hen overkwamen, maakten zij ten tijde der omwenteling een getal uit van acht of tien. Doch in 1782 was men verplicht er twee van de bediening te ontzetten, eenige anderen vereenigden zich met verscheidene predikanten van de Presbyteriaansche Gereformeerde Kerk, om zich als Gereformeerde Vereenigde Kerk te constitueren, en het gevolg van dat alles was, dat de leeraars der VEREENIGDE KERK, waarvan wij spreken, wederom tot hun eerste getal van slechts twee teruggebragt waren.

Deze twee predikanten en hunne gemeenten verloren echter den moed niet. Hetzij door nieuwe aanwerving uit Schotland, hetzij door den ijver dien zij aan den dag legden om jonge lieden tot de bediening op te leiden, zij telden in 1801 vier Presbyteriën, welker afgevaardigden zelfs in dat jaar als Vereenigde Synode van Noord-Amerika te zamen kwamen, en van dien tijd af aan houden zij jaarlijks hunne synodale Vergadering. Zoo ik mij niet bedrieg, is het getal hunner Presbyteriën nu viermaal zoo groot geworden, en zij strekken zich ver uit in het oosten, het zuiden en het westen. Volgens een nog jong bericht, hebben zij

meer dan 200 Gemeenten.

» » 100 Predikanten, behalven twee zendingen op het eiland Trinidad.

en omtrent 15,000 Avondmaalgangers.

Achttien mijlen van Pittsburg, in Pensylvanië, bezitten zij eene theologische school, waarop zich twintig à vijf en twintig studenten bevinden onder de leiding van twee goede professoren.

Deze Kerk heeft tot orgaan bij het publiek de *Godsdienstige Waarschuwer*, een maandelijksch Tijdschrift van waarde.

De leerstellingen der Vereenigde Kerk zijn die van het zuiverste Calvinismus; hare inrigting is geheel presbyteriaansch. Zij heeft onder hare geestelijkheid zeer bekwame mannen gehad.

Kort geleden is er in den boezem dezer Kerk iets soortgelijks gebeurd als men gezien heeft in de groote Presbyteriaansche Kerk der Vereenigde Staten; waaruit volgt dat er nu voor de Vereenigde Kerk twee van elkander onafhankelijke Synoden bestaan. De kleinste telt nog slechts 15 predikanten.

VEREENIGDE GEREFORMEERDE KERK. Deze Kerk is, gelijk men gezien heeft, haar bestaan verschuldigd aan de poging, welke in 1782 plaats had, om het kleine getal van *Vereenigde en Gereformeerde Presbyteriaansche Gemeenten*, welke toen in de Vereenigde Staten gevonden werden, tot één ligchaam te vereenigen. Maar dewijl nergens de noodige eensgezindheid bestond, werd bij deze poging niets anders gewonnen, dan dat er eene derde Kerk werd daargesteld ten koste van de twee andere.

De Vereenigde Gereformeerde Kerk maakte snelle vorderingen. Hoe groot is inderdaad haar afstand nu van 1782, met hare vier Synoden, waarvan de aanzienlijkste zich bevindt in den Staat New-York, met haar theologisch seminarium van New-Burgh, een seminarie, hetwelk drie professoren en een twintigtal studenten telt, en

daarenboven dat van Pittsburg, waar de kweekelingen even talrijk zijn, hoewel er nog maar een professor gevonden wordt.

Ten aanzien van de leer en de tucht verschilt deze Kerk niet merkbaar van de voorgaande; alleenlijk houden zich de *vereenigden* meer afgezonderd van de andere gemeenschappen, zij hebben geen andere kerkgezangen dan de Psalmen DAVIDS volgens de berijming van ROUSE, en zij onderhouden zeer naauwgezet de gewoonte om voor de viering van het Avondmaal een dank-, vast- en bededag te houden en het Avondmaal rondom eene tafel zittende te gebruiken. Zij hebben

300 Gemeenten ten minste.

165 Predikanten.

26,000 Avondmaalgangers.

Het is twintig jaar geleden dat een gedeelte der leden van deze Kerk zich voegde bij de eigenlijk gezegde Presbyterianen. Onder hen komt voornamelijk in aanmerking D^r. JOHN. M. MASON, die gedurende den grootsten tijd zijner bediening een hunner uitmuntendste predikanten was, en zij hebben er veel die zeer achtenswaardig zijn.

Het Christelijk Magazijn, een maandelijksch tijdschrift, wordt onder het opzigt der Vereenigde Gereformeerden uitgegeven.

Aan elk hunner Synoden is verbonden eene Maatschappij ten voordeele van de Binnenlandsche Zendingen. Wat de Zendingen bij de Heidenen betreft, daartoe vereenigen zij zich met den Presbyteriaanschen Raad van de Algemeene Vergadering.

DE PRESBYTERIAANSCH GEREFORMEERDE KERK, of de Kerk van het Covenat (verbond), bevat:

94 Gemeenten.

- 57 bevestigde Predikanten.
- 10 Proponenten.
- 20 Studenten in de Godgeleerdheid.
- 10,500 Avondmaalgangers.

Deze klasse van Christenen stamt af van de Schotsche Presbyterianen, die in 1688 de Erastiaansche (*) inrigting, welke de omwenteling aan hunne Kerk oplegde, niet wilden erkennen, en die zich niet alleen van de Kerk, maar in eenig opzigt van den Staat afscheiden.

Hun kenmerkend onderscheid is hunne strenge vasthouding aan de leerstellingen van de Westminsterse Geloofbelijdenis, aan den grooten en aan den kleinen Catechismus van de Schotsche Kerk. Zij blijven ook sterk gehecht aan het «National Covenant» en aan het «plegtig Verbond» hunner vaders, achtende dat deze akten hare volle kracht behouden, ook zelfs buiten de grenzen van Groot-Brittanje. Bij gevolg beweren zij dat de volken, die de weldaad der openbaring genieten, gehouden zijn hunne staatkundige instellingen daarnaar in te rigten; en overal, waar de Bijbel bekend is, weigeren zij eenen eed af te leggen aan de Staten, die den Heere JESUS CHRISTUS niet erkennen voor hunnen Koning, en den Bijbel voor de hoogste wet des lands.

Hun tegenstand tegen de burgerlijke wetten heeft echter niets oproerigs. Zij gebruiken geen andere wapenen dan redenering en gebed. Met iedereen vreedzaam levende, behartigen zij het welzijn der maatschappij, schikken zich in alles wat regt is naar het gebod, en verdragen geduldig de lasten, welke de voorzienigheid Gods hun oplegt. In den laatsten oorlog, dien de Vereenigde Staten met Groot-Brittanje hadden vol te houden,

(*) Het *Erastianismus* is die ketterij, welke het bestuur der Kerk aan den Staat toekent.

betoonde zich niemand beter dan de Gereformeerde Presbyterianen.

In het jaar 1752 hadden zij reeds eenige gemeenten in Noord-Amerika; maar, hetzij door afval van eenige hunner predikanten, hetzij door den afstand, waarin zij van elkander leefden, of eindelijk ten gevolge van de verwarringen der revolutie, eerst in 1798 kwamen zij tot geregelde vestiging, wanneer zij te Philadelphia het Gereformeerde Presbyterie der Vereenigde Staten van Noord-Amerika oprigteden.

In 1807 gaven zij eene verklaring van grondbeginselen in het licht, waaraan zij den naam gaven van *openbaar getuigenis*, omdat zij daarin getuigenis gaven tegen de verkeerdheden van 's lands staatsregeling, en tegen die van de bepalingen der hen omringende Kerken. Tot in 1830 handhaafden zij hun getuigenis, door zich verwijderd te houden van de gemeenschap der andere Kerken, door het weigeren van alle burgerlijke bediening, door zich te onthouden van de stemming bij de verkiezingen en door uit hun midden weg te doen alle houders van slaven. Maar op dien tijd, hun getal aanzienlijk vermeerderd zijnde, begonnen vele hunner predikanten in leer- en tucht gevoelens te openbaren, welke voor hen eenigzins nieuw waren, ten opzichte van de pligten des Christens omtrent de staatkundige maatschappij. Dit was de oorsprong van een' twist, genoemd van het nieuwe licht, die van dien tijd af aan het gansche huisgezin der Gereformeerde Presbyterianen in beweging bragt, en uitliep op de verdeeling der Synode in twee wedijverende Synoden. De zwakste van de twee is nu in onderhandeling met de Vereenigde Kerk, en er bestaat alle waarschijnlijkheid, dat zij zich binnen kort daarmede vereenigen zal.

Intusschen heeft deze gansche zaak de oude Synode

op eene zonderlinge wijze verzwakt. Terwijl vele van de predikanten de nieuwe inzigten deelden, bleef het volk gehecht aan de oude, en daaruit vloeide voort, dat vele gemeenten zich ontdaan zagen van herders. Het Theologisch Seminarie bleef gedurende eenigen tijd gesloten, en er was geen kwestie meer van buitenlandsche zendingen. Echter, de werkzaamheden van evangelisatie naar het Westen werden niet afgebroken, en nu gaat alles beter in den boezem dezer Kerk. Het Seminarie van Alleghany-Town, in Pensylvanië, is wederom geopend. Het heeft twee professoren: de Heeren WILLSON en SPROULL; veertien studenten en eene schoone bibliotheek. De Synode is voornemens nog in dit jaar (1844) eene zending te vestigen op St. Thomas, in de West-Indiën. Overigens hebben wij voor deze afdeeling der Gereformeerde Presbyterianen:

50 georganiseerde Gemeenten.

33 Predikanten.

5 Proponenten.

omtrent 6,000 Avondmaalgangers.

De Synoden der Gereformeerde Presbyterianen, van Schotland en Ierland onderhouden vriendschappelijke en broederlijke betrekkingen met die van Amerika.

Wat de nieuwe Synode aangaat, deze telt:

44 georganiseerde Gemeenten.

24 Predikanten.

5 Proponenten.

8 Studenten in de Godgeleerdheid.

4,500 Avondmaalgangers.

Zij heeft vijf Presbyteriën, en in overeenstemming met den Raad der Buitenlandsche Zendingen, die tot de Algemeene Vergadering der Presbyterianen van de Oude School behoort, onderhoudt zij twee zendelingen in Indië.

Anderzijds verwaarloost zij ook niet het zendelingswerk binnen 's lands.

Naar evenredigheid beschouwd, bestaat er geen Kerk in de Vereenigde Staten, welke onder hare geestelijkheid zoo veel merkwaardige mannen gehad heeft. Een hunner, ALEXANDER M'LEOD, doctor in de Godgeleerdheid, hield gelijken tred met de doctoren MASON, GRIFIN en DWIGHT.

DUITSCH GEREFORMEERDE KERK.

Gesproken uit de Kerk, welke in Duitsland denzelfden naam draagt, is de Deutsche Gereformeerde Kerk der Vereenigde Staten, even als hare moeder, Calvinistisch in hare leer en Presbyteriaansch in hare tucht.

De Gereformeerden, vermengd met de Lutherschen aangekomen, zetteden zich ook neder in Pensylvanië, van waar zij naar het Zuiden en naar het Westen trokken. In het eerst waren het slechts afzonderlijke gemeenten, maar in 1746 gelukte het den Eerwaarden SCHLATTER haar tot elkander te brengen en te organiseren. Hij was bepaaldelijk tot dat einde uit Europa gekomen.

Het is eene merkwaardige omstandigheid, dat de Duitsch Gereformeerden van Amerika hunne eerste zendelingen verschuldigd waren aan de classe van Amsterdam, van welke zij tot in 1792 hunne predikanten ontvingen, en aan welke zij zich onderwierpen gelijk de Hollandsche gemeenten zelve. SCHLATTER was slechts de voorlooper, die den weg baande, en werd weldra gevolgd door andere dienstknechten Gods, insgelijks door de classe van Amsterdam gezonden.

Wij hebben gezegd dat dit duurde tot in 1792. Toen werd Holland door de Franschen overweldigd, en de Duitsch Gereformeerden hunne oude betrekkingen met

hetzelve niet meer kunnende onderhouden, waren genoodzaakt zich eene onafhankelijke organisatie te geven. In het eerst hadden zij slechts classen, zamengesteld uit predikanten en leeken; doch sedert 1819 bezitten zij eene Synode, waarin de afgevaardigden der classen te zamen komen. Aan hare eigene hulpbronnen overgelaten, moest de Duitsch Gereformeerde Kerk zorgen voor de studie der jonge lieden, die in de bediening wenschten te treden; maar gedurende langen tijd had zij ter voldoening aan die behoefte niets dan het privaat onderwijs. Eindelijk in het jaar 1824 besloot de Synode om een Theologisch Seminarie te stichten, en het volgende jaar werd dit etablissement geopend te Carlisle, eene zeer aangename stad in het middengedeelte van Pensylvanië. Na verschillende wisselingen, bragt men het Seminarie over naar Mercersburg, waar het op vasten voet gevestigd schijnt te zijn. In 1837 voegde men er een collegie aan toe, bekend onder den naam van Collegie van Marshall. De tegenwoordige professor in de theologie, doctor NEVIN, is een man even uitmuntend door zijne kennis als door zijne godzaligheid. Men telt omtrent vijfëntwintig studenten in de theologie, en tachtig à honderd kweekelingen in de classen der akademie.

De Duitsch Gereformeerde Kerk schijnt in 1841 eene gelukkige crisis doorgestaan te hebben, bij gelegenheid van haar honderdjarig jubelfeest. Er was toen inderdaad sedert hare eerste vestiging in Amerika eene eeuw verlopen. Men wilde gebruik maken van de gevoelens van dankbaarheid, welke door de herinnering daaraan moesten verwekt worden, en om een duurzaam gedenkteeken op te rigten, stelde men eene algemeene inschrijving voor, welke opbrengst zou dienen ter begiftiging van het Theologische Seminarie en van het Collegie van

Mercersburg. Er waren 100,000 dollars noodig. Binnen weinig tijds had men er 80,000, en thans moet de som zonder twijfel volgemaakt zijn.

Het arbeidsveld dezer Kerk is zeer uitgestrekt, want het bevat al de Staten der Vereeniging, behalve die van Nieuw-Engeland. Overal waar Duitschers gevonden worden, roepen hunne godsdienstige behoeften de zorg in zoowel van hunne Gereformeerde, als van hunne Lutherische broeders. Er is grond om te hopen, dat binnen kort het getal arbeiders eenigermate in evenredigheid zal staan tot dezen grooten oogst, welken de Heere voor hen in gereedheid houdt.

De Synode der Duitsch-Gereformeerden telt onder haar bestuur omtrent:

180 Predikanten. 600 Gemeenten.

en van 75,000 tot 100,000 Avondmaalgangers.

Deze 180 Predikanten zijn verdeeld als volgt:

112 in Pensylvanië.	37 in Ohio.
3 » Indiana en Illinois.	10 » Maryland.
10 » Virginië en Noord-Carolina.	3 te New-York.

Hunne Gemeenten maken over het algemeen merkwaardige vorderingen in de kennis van den Heere JESUS CHRISTUS, en men heeft allen grond om te hopen, dat eene Kerk, die tot hertoe een der geringste stammen Israëls geweest is, weldra aan de voorhoede in de leger-schare des Allerhoogsten zal gevonden worden. Elken dag ontwikkelt zij eene nieuwe geestkracht voor de Christelijke werken, en men ziet haar, in gemeenschap met de Congregationalisten en de Presbyterianen van de Nieuwe School, werkzaam ter ondersteuning van het Amerikaansche Genootschap der Binnenlandsche Zendingen, het Genootschap van Opvoeding en dat der Buitenlandsche Zendingen.

The

REFORMATION

a periodical

for the

DEVELOPMENT OF GOD'S KINGDOM

3rd Series 3rd Part

at Amsterdam

Hoogkamer & Comp.

1847

1

ENGLISH CHURCHES

in

NORTH AMERICA

- - - 0 - - -

THE DUTCH REFORMED CHURCH

It is a well-known fact that before now the Hollanders claimed the entire American territory which now composes the States of New York, New Jersey, Delaware and Pennsylvania; that in 1614 they established organization in the location where the city of New York now thrives; and where certain Dutch families settled in 1624; that they were sent as a first Minister the Rev. Everhard Bogaard. This ^{excellent} pleasant man left the colony in 1647 to return to Holland, and it is believed that he was lost at sea in the same ship as Governor Kieft. His followers were Jan and Samuel Megapolensis, of which the latter was one of the commisioners who urged General Stuyvesant to deal with the English about the conditions of the treaty by which the Dutch colony was ceded to them in 1664.

2

[208] Since they were established by the West India Company of Amsterdam, the Colonists depended on them for ministers, and the company in turn applied to the Classis so that those who were chosen would seem to them appropriate. Thus it happened that the Classis of Amsterdam and the Synod of New Holland, with the unspoken agreement of the church officials, ^{found themselves} ~~were~~ ^{exclusively charged with} exceptionally interested in the spiritual care of the Colonies; * and in ^{the exercise of this authority} ~~this enterprise~~ ^{zealous that the congregations} were so enthusiastic overseen had really nothing to say about their own matters. One understands how much unrest was caused by this order of things.

[or documentation] In how far the West India Company helped the churches of the Colony, this is a subject about which there is no definite answer; but it is certain that they supported the churches to some degree. It appears, however, that the Colonists did not have church buildings very early because in 1641 de Vries called Governor Kieft's attention to how shameful it was that the Englishmen coming to New Amsterdam (New York), could see ^{the only church found was a barn} ~~that there was hardly a barn that could be used as a church.~~ And it is certain that the churches of the Colony were considered as a part of the National Church of Holland.

[209] Even after the English possessed the territory and Governor Fletcher had introduced the Episcopal Church, The Dutch Reformed continued to expect that which was appropriate to the practice of their religion from the motherland, or even better, from Classis Amsterdam. They found out what difficulties this caused them, that they had no ecclesiastical oversight higher than the Consistory. They bore this evil until 1738 when a certain

* also in our days in the Classis of Amsterdam which super- vises the colonial congregations belonging to Holland [Province of - - ?]

(coetus)

number of ministers proposed to form a convention, among themselves. The question was not to give them the right to select ministers of the Word nor to decide upon the differences which might arise and which the Classis of Amsterdam could not ~~review~~, but to ~~establish them~~ ^{proceed to confirm} in their intention, ~~as~~ ^{until} in the year 1746 or 1747. This first step taken, they immediately recognized its insufficiency. It was too expensive ^{there was too much delay} and lengthy to have to study in Holland or to ^{wait for} expect Ministers from there which the Colony needed. Moreover, the selections of the Classis rarely agreed with what the people desired. Therefore, the Meeting decided in 1754 to constitute itself as a ruling Classis with the approval of the churches, all of which were ^{consulted} advised about it. This project met heavy opposition, especially from the influence of the Ministers who had come from Holland. During all this time of disagreement and confusion, piety made little progress, and many ^{prominent} attractive families left the Dutch Church and went to the Epscopal Church.

The difficulties were ultimately ^{settled} lessened by the careful ^{mediation} counsel of the young Honorable Minister, Rev. John Livingston. He had gone to Holland in 1766 to complete his studies, and on his suggestion the Classis and Synod presented a model of organization which Livingston, at his return in 1770, presented to a large Gathering of Ministers and laymen delegated by the churches. This same group met in New York in October, 1771, and after lengthy discussion the model was accepted by common consent. By it the Church was divided into five Classes, three in New Jersey and two in New York; two Ministers and two elders

[210]

delegated from each class

made up the General Synod which was to meet annually.

In spite of these remarkable improvements in the condition of the Dutch Reformed Church, it did not make as much progress as could have been expected, and this was because people insisted ^{absolutely} that worship be carried out in ^a only one language, ^{which had} and it was growing ^u in disuse. It was ^{only} first about 1804 that preaching in Dutch was discontinued.

Later, the Revolutionary War made itself felt in this Church as in others; in New York especially it was its worst burden. From 1776 until 1783, that is, during the time that the English occupied this city, one of its church buildings was adapted ^{to the} use ^{of} as a hospital and another as ^{a horse barn} headquarters [?]. But peace brought better days. In 1784 there were only 22 congregations and 30 Ministers; in 1844 they amounted to:

267 Congregations;	This was	253	in	1842
259 Ministers ;	" "	234	" "	
29,322 Communicants;	" "	26000	" "	

in 21,569 households which are under its supervision.

Since the year 1770 the Dutch Reformed established a college in New Brunswick, New Jersey. After many changes, it is now proceeding securely; that is the College known as Rutgers.

[211] A theological seminary, provided with three good professors, was added to it, for thirty ^{to} or forty students.

This Church has a lively interest in Sunday School, Domestic Missions, the study of the young people for the holy ministry; it has a Mission Society, help from the American Council. Six or eight missionaries with their wives under its supervision

in two or three locations on the island of Boreo. 5

Currently there are two particular Synods and nineteen Classes under the General Synod. Its doctrinal standards are those of the Reformed Church of Holland: the Confession, the Heidelberg Catechism, the Church Order of Dordrecht; from this it is evident that it is ^{clearly} ~~purely~~ Calvinistic. At all times it had the good fortune to have certain qualified, educated and pious men: formerly the Rev. Theod. J. Frelinghuizen, doctors Laidie and Westerlo, without mentioning others. In our time a number of its ministers are counted among our best educated, and their congregations have furnished the scene with a glorious religious revival.

The Dutch Reformed publish a serious periodical, which is one of the best managed and ^{educational} ~~educated~~ that we have. This is the Christian Intelligencer or Christian informer, which is issued weekly.

Tr.: A. ten Hoop

[The article continues with a description of non-Dutch "reformed" churches – a summary of this follows below:]

[211]

SMALL "REFORMED" [GEREFORMEERDE] CHURCHES

First of all the United Church" [Vereenigde] Kerk, then the United "Reformed" [Gereformeerde] Church, and finally the "Reformed" [Gereformeerde] Presbyterian Church – three congregations of Scottish secessions. The Seceders of Scotland (or Christian of the Secession) distanced themselves by this title from the actual Dissenters. What brought about their church was indeed more a parting than a secession. They kept the doctrine, service and discipline of the national church without being united with the state. In short, a century ago that they did the same what the free Scottish church has done now under the unanimous applause of Christians.

Scottish colonists in Pennsylvania received two ministers in 1753 and 1754, with other congregations established a Presbytery. Various Presbyterian seceder groups formed. A seminary in Pittsburg. Pure Calvinists.

The United Reformed Church – began 1782 – this denomination not noticeably different from the above – except are more separated from other denominations; have only Psalms....

The Presbyterian Reformed Church, or the Church of the covenant. Separated in 1688 in Scotland. Hold strictly to Westminster Confession.... No oath to states who do not recognize Jesus Christ as their king, and the Bible as the highest law of the land. Peaceful. "New light" divided them.

German Reformed Church. Calvinistic in doctrine, Presbyterian in polity. Mixed with the Lutherans in Pennsylvania, then moved to south and west. Seminary in Carlisle, Penna, then Mercersburg. All the states in US except for New England. Everywhere where Germans are found.

[The author is most enthusiastic about this denomination]

Nella Kennedy, May 2002